

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za mesec 1 gld. 40

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrto leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) v sprejema upravnštvo in ekspedicijski

„Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne v sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 51.

V Ljubljani, v soboto 2. marca 1895.

Letnik XXIII

Židovsko vprašanje.

Dobro je, da se od zopernega, od volitev do volitev se tem živeje prenavljajočega domačega boja, ozremo včasih po svetu in razmatramo kako važno, bodočnosti pota pripravljajoče vprašanje. V avstrijskem časopisu se sedaj vlasti na dolgo in široko govorijo o romanju kardinala Schönborna v Rim. Liberalne v židovsko varstvo lajajoče pse vodi prima-dona-lajavka „N. Fr. Pr.“ Čudovito je, kaj vse ta list ve. V svojih poročilih iz Rima poroča natanko, kako so se izrazili sv. Oče, kako je govoril in kaj misli Rampolla, kaj pravijo druge uplivne osebe. Prednost, ki jo razvija v svojih poročilih, zasuži, da se ji pridene imé časnikarske pouhčnice. „Vaterland“ in za njim katoliški listi so vsi odločeno naznanjali, da namen Schönbornovemu romanju ne more biti drugačen, nego pokloniti se Kristusovemu nasledniku in prejeti od njega očetni blagoslov. N. Fr. Pr. pa hoče le vedeti, da je praški kardinal v imenu avstrijskih škofov in v sporazumlenju z avstrijskim škofovom v Rim iskat pomoč proti „nevarnim“ krščanskim socialistom. Duojska papirna židinja skuša na vsak način doseči, kar ji je pri sreči. Toda po svojih vlastnih poročilih mora priznavati, da praški nadškof ni izročil sv. Očetu nobene spomenice v tem obziru in da sploh pri sv. Stolici nikakor ne misli o ničesar storiti proti mladi krščanski ljudski stranki v prid židovskega liberalizma v Avstriji. Zato pozivlje v svojem včerašnjem članku državo samo, naj v tem obziru nastopi in naj prekujske kršč. socialisti uniči.

Lepa želja s še lepšimi nagibi in nameui! Židje se boje za svoje prvenstvo, za svoje kupone, za svoje borzne špekulacije. Strah umevamo, à pro-

vzročili ga niso samo kršč. socialisti. Uprav te dni se je razpravljal v berlinski zbornici predlog proti židovstvu. Konservativci so predlagali, naj se vsem tujim židom zapre meja v nemško državo in antisemitje so temu dostavliali, naj se vsi inozemski židje izženó. Predlogu so se ustavljali socialisti demokratje in liberalci. Odložil se je. Toda na dnevnem redu je bil, kakor je v celi Evropi na dnevnem redu židovsko vprašanje. Tisti predzrni židje in nešramni liberalci, ki že desetletja sem zastrupljajo dušo in telo krščanskim narodom, ki vničujejo sadeve krščanske omike in izsesavajo vedno gôrje delavsko moč krščanskega ljudstva, hočejo nakrat veljati — za zatirane. To je prva laž v tistu priejšnjem borbi za kapitalistični obstanek. Lažij je pa še cela vrsta.

Sedaj, ko se i vera i sv. Oče kliče na pomoč židovstvu, je nujna potreba, da si s katoliškega stališča pojasnimmo svoje pravice in svoje zahteve v tem obziru in da trezno in pošteno pripomoremo v javnem mnjenju resnici do zmage — tudi glede židovskega vprašanja, tem bolj, ker vlasti katoliški cerkvi očitajo, da se premalo ustašja protisemitskim agitacijam.

Židovsko vprašanje torej imamo. Ali je treba to še dokazovati. Menimo da ne. Ne možno je, da bi si zakrivali, da židje sedaj vladajo Avstrijo. Zakonodajstvu, pravništvu (po odvetniškem vplivu), upravi morda manj, parlamentarizmu, vsemu gospodarskemu življenju v državi so premeteno vtisnili pečat svojega duha. Da celo pri vodstvu zunanjih državnih stvari imajo svoj vpliv, če tudi ne gospoduječ, vendar mogočen; da pa sami vladajo v odvetništvu, v medicini, na dunajskem vsučilišču, da o časopisu niti ne govorimo,

je obče znano“. Tako pravi duhoviti sociolog Vogelsang (Die sozialen Lehren des Freiherrn Karl von Vogelsang 1894. Pressvereinsdruckerei. St. Pölten. str. 188).

Te dni smo dobili drobno knjižico „Ein politisches Situationsbild“ (Wien. Buchdruckerei und Verlagsbuchhandlung Austria), koder neki izkušen konzervativen politik slika politične razmere našega časa. Mej drugim beremo tam: „Židovsko vprašanje je jedno najvažnejših vprašanj, ki čakajo rešitve in za malo ali za dlje časa bo moral biti kot točka v programu vladne stranke“. (str. 6.)

O tem smo tudi mi prepričani in zastonj je vse bevskanje židovskega časnikarskega krdela in pomočno tuljenje liberalne družbe: — židovsko vprašanje se bo moralno preje ali sleje postavno rešiti. Na Ruskem se je to najpreje razmotravalo, na Nemškem se je pričel prvi poskus. — Avstrija ne bo mogla zaostajati. Imenovana knjižica opisuje, zakaj.

„Neovržno dejstvo je, da se večina židov nabira iz ateistov in je sovražna katol. cerkvi in njenim naukom, kakor prav za prav vsaki pozitivni veri. — — — Večji del židov ima take nazore v socialnem in gospodarskem oziru, da jih mora zamenovati vsak katoliški sociolog. — — — Največji del židov ni izbirčen gledé pripomočkov h bogastvu. Gotovo je, da je žid ošaben in predržen. — — — Iz vseh teh vzrokov moramo se proti židu bojevati in ga storiti neškodljivega, ne pa ga preganjati iz sovraštva.“

* Pisatelj dokazuje, da škodljivosti židovstva ni vzrok njihova kri in nasvetuje dvoje: 1. Naj bi se židje izključili iz vseh javnih državnih in občenskih

LISTEK

„Narodna marelja“.

II.

Clovek bi si misli, da bodo poslej „slovenski marelji“ bolj previdni s svojo že polomljeno in zakrpano mareljo. Toda drugi eksperiment žijo nam priča, da jih prvi n- prav nič spameroval. Kaj naj rečemo o tem? Sami si morda mislimo, da se jim je vrlo posrečil; a reči moramo po pravici, da ta drugi naskok z marelom je bil še bolj nesrečen nego prvi. Sario in lomastijo s tem čndaskim najnovješnjim talizmanom, a teg ne opazijo ali pa nočejo spoznati, da udrihajo z narodno marelom po svojih prejšnjih varovancih, po „narodnem ljubljencu“ — božajo pastiste, zoper katere so navidezno to stvar skovali. Vidi se, da so že popolno zgubili pamet; ali pa jim je pregrozno ropotanje tamborjevega bobna popolno pretreslo in zmešalo možgane. Drugače si ne moremo tolmačiti vseh čudnih dogodkov, katere smo doživeli pri zadnjih državnozborskih volitvih na Dolenjskem.

Vladni mameluk, Šukljetov sluga, pospeševalj nemškutarstva na Kranjskem. Visnikar je bil nasprotnik „diki slovenske duhovštine, ljubljencu naroda slovenskega, zavednemu, odločnemu, veleslužnemu, požrtvovalnemu“ (to so epiteta pobrana iz „Naroda“!) profesorju Zupanu. In za koga se je razvnela in postavila truma pod „narodno zlimano

marelom?“ Ne za narodnjaka, temveč za nemškutarja, ne za nezavisnega zaslужnega moža, temveč za polbavnega Šukljetovega sluge, ki je odvisen na vse strani! In zakaj vse to? Glavni in edini vzrok je ta le: „Zupan je duhoven!“ V Novem Mestu je kričal znani kričač na vse pretege po svoje: „E kaj Zupan? Zupan je duhoven! Duhoven je duhoven, naj bo Zupan ali pa kdo drugi!“ In vse, kar leže in kar gre v njegovi pisarni, vse je trobilo isto pesem ustmeno in pismeno. Vse zadolžene reveže so „šraufah“, tako je priznal sam „factotum“ Slančeve pisarne v prevelikem ognju. Vsa „misera contribuens plebs“, ki je bila nedavno v nevarnosti, da se ji vratovi zavijejo, pa je koracala zvečer v kazino, kjer se je pila bratovščina med Slovenci in Nemci.

No, pa novomeškim „purgarjem“ ni toliko zameriti, da so nemškutarsko volili, saj zavedni narodni Slovenci nikoli še niso bili. Njih narodnost se določuje še vedno po poličku vinske kapljice in po porciju dišeče pečenke, aka se vse to zastonj dobi. Toda mnogo bolj se sme to v zlo štetni Višnjancem, ki so se vedno penašali s svojim narodnim misljenjem. Pa ta volitev je pokazala pred vsem svetom, da imajo še vedno polža priklenjenega, od katerega so podedovali polževu naravo in za narodno prosveto — polževu kri.

Metlika je že stara ljubica Šukljetova, zato ni čuda, da se je tudi njegovega sluge z obema rokama oklenila. Pravijo, da je po volitvi brzojavila na Donaj svojem ljubčku s t-mi-le klasičnimi be-

sedami, ki diše zelo po znanem „šmarijskem šolmastru“:

„Bog ti daj tavžent sreč, ljubi moj Francelj!

Hvala za krasen nemškatarski kranejl!“

Le čaki, Metlika, ti zaljubljena nemčurka! Ne bo več mnogo Kolpe preteklo mimo tebe, pa bo prejela brzojav od svojega Franceljna:

„Bog ti daj tritavžent sreč!

Jaz ne maram za-te več,

Men' je Dunaj bolj všeč!“

Ribnica, pripravi takoj sito ali rešeto ali celo reto, v katero bo tvoja posestrima solze lovila!

Metličani, ali ste si zagotovili svojo železnico? Menda ne! Čuje se, da je Višnikar Kočevjem marsicaj oblijabil. Morda je bila prva oblijuba izmed vseh ta, da bo delal na to, da se podaljša železniška proga skozi Kočevje na Hrvaško, ne pa skozi Novo Mesto. Kaj pa ste mislili, Metličani, da ste se dali tako z lepa vjeti? Ko se bo o tej železnici v državni zbornici preršetavalno in sklepalo, poslali vam bodo Ribničani reto, v katero bote sedli in — skoz padli! Prebrisani Kočevriji pa vam pošljeno brez dvoma kot odškodnino vzorec iz svojega „Holzhandel-na“ — železnicu iz lesa, morda celo iz kosi tarja ali pa samsi iz „popendeklina“ — muhasti so dovolj prebrisani pa stokrat bolj nego vi! In to „luštno“ železnicu bota potem slavna gospoda Prosenik in Setina kar v žeph prenesla čez Gorjance pokazat jo svojim tovarišem in jim sline delat.

Pa pustimo jih v miru! Naj imajo, kar so si izbrali. Vsak po svoje! rekel je tisti, ki je svedrom

služb in vlasti iz središčega stanu; 2. cerkev naj bi uvela nekak katehumenat, ki bi bil pod varstvom marijanskih kongregacij, da ne bi toliko nevrednih židov pristopilo h katoliški veri (str. 78). Sploh pa pravi: „Ko bo katoliška vera z opet državna vera, ko bo cerkev imela tisto stališče, kiji pripada, in ko se preosnuje zakonodajstvo v krščanskem smislu, se razlovi židovska moč in sami bodo porinjeni na mesto, ki jim pristaje.“

V teh besedah je začrtano bistvo katoliškega protisemitstva. V toliko smo protisemitje, v kolikor smo vneti katoličani, ki moramo priboriti svoji cerkvi osvobojenje iz židovsko liberalnih verig, ki moramo v krščanski ljubezni sočutno stati ob strani ubogih zatirancev, zapuščenih, pozabljenih, propadajočih stanov in jih podpirati v boju za življenje, za — kruh, ki moramo pokončevati otrove, s katerimi se zastupljiva naša mladina. V toliko smo proti temu, da bi bil žid kralj naše dobe, v kolikor hočemo samo Kristusa na prestolu. Le iuf roi de l'époque na jedni strani, — Christus regnat in aeternum na drugi strani. Prava krščanska država se ne potrebuje batiti židov. V nji je gospodarstvo in politika nrauna zadeva, ki se ravna po načelih objektivno resničnega razdetja. Praktični krščanski duh, ki jo preveva, je duh ljubezni in pokorščine, duh prizanašljavosti in pokorščine, duh potrežljivosti in zatajevanja. V sedanji liberalni državi je pa tudi vera gospodarska zadeva in pretkano gospodarstvo je — jedina vera naše dobe. Praktični židovski duh, duh barantije in odrtje je postal duh nekdaj krščanskih narodov.

Da se to odstrani, je treba odločnega protisemitstva. A to protisemitstvo nam v svoji prvi točki naglaša: Prenovimo se sami v krščanskem duhu, odvrzimo od sebe židovskega duha, v katerem pojemo in plešemo, igramo in godemo, pišemo in učimo. Convertere ad Dominum Deum tuum!

Narodnega krščanskega duha si izbojujmo nazaj, kakor ga nam je večila tisočletna vzgoja Kristove cerkve. Zato pa veljaj naš boj najpreje tistim kristianom, ki so, zavrgli krščanstvo, zavrgli i temelj reda in nravnosti. Saj je uprav zato postal naši dobi žid kralj, ker smo sami izgubili spoštovanje do krščanstva. Krščanske zakonodajstvo ni nikdar sovražilo žida, nikdar ni grdilo njegove vere, ni ga sililo, naj se izpreobrne, nasprotno: branilo ga je in varovalo, kadar se je ljudstvo v upravičeni jezi uprlo njegovim preghram, a poleg tega — mu je predvidno in pametno omejilo njegovo željo po nadvladi in denarju. Žid je imeli svoj poseben oddelek (ghetto) v mestu, ki se je odlikoval po umazanosti in smradu, imeli so posebno obleko, po kateri so se izpoznavali itd. To načelo krščanskih zakonov odobruje sam sv. Tomaž Akv. (Op. XXI. De reg. Judaeorum), ki poleg tega svetuje, naj se židje na-

vajajo k telesnemu delu, da bi si z delom svojih rók služili kruh. I našim časom je dobro ponoviti te misli. Židje so že do dvatisoč let tuje na zemlji brez kralja, brez oltarja, brez templja, brez svečenstva. Kakor senca se vlačijo povsod — za križem — neme priče evangeljske resnice, zaničevani, čestokrat preganjeni, vendar žilavo se drže svoje narodne individualnosti, v vseh časih neizprenjeni. Izgubili so sicer prvenstvo med narodi, ker so zavrgli Odrešenika; a Bog jim je dal drugo nalož v svetovni zgodovini. Prvenstvo je preslo na kristijane; toda kadar kristijanje ostavijo znak svoje svobode — sveti križ, propadejo židom v sužnost, da jim gospodujejo z isto krutostjo in brezobjektivno, kakor so nekdaj Hetejem. Amorejem, Jebusejem . . . Evo niti, ki se prede v krščanski zgodovini ves čas. Kristijanje zavreže svojo vero, židje jim pomagajo in gredó še daje; ko je skvarjena vera, skvarijo se nravnost in ko je ta skvarjena, zasedejo gospoduječ politični in socialni prestol. Skvarjena nravnost služi le zistemetu teletu. Mamonizem slavi svoje bahanalije in žid je v prvi vrsti njegovih svečenikov. Borza mu je svetišče, kuponi so mu žrtve. Država ima v teh razmerah samo cerkovniško in ministrantsko službo pri plutokratičnem zlastočju. Kristijanje — liberalizem; judje — kapitalizem.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. marca.

Državni zbor, dné 1. marca. (Brzjavno poročilo.) Predsednik naznanja cesarjevo zahvalo za izrazeno sožalje ob smrti nadv. Albrehta. Deym predlaga, naj se sklice enketa v varstvo sladkornih tovaren in pridelovalcev pese, Schmalpa, naj se izpremeni sladkorni davek in naj se sklene meja na rodna pogodba, da se zlajša sladkorju izvažanje. Brzorad se pritožuje, da so seje volilnega pod odseka tajne in da ne morejo niti člani volilnega odseka poslušati. Predsednik ga zavrne, da se pododsek ne potrebuje ravnati po določilih, ki veljajo za odseke. Pacák predlaga, naj se izroči njegov predlog gledé nekaznivosti poslancev tiskovnemu odseku, ki naj v 14 dneh o njem poroča. Predlog se je vsprejel. O ti zadevi se nam brzjavno poroča iz Prage, da dokazuje dvorni svetnik prof. dr. Rülf v Bohemii, da je minister prav imel, ko je trdil, da se smejo tudi poslanski govorji presojevati po kaz. zakonu, ker pri tem se ne ozira še kar nič na osebo, ki je govorila in se nikakor ne vpošteva, ali se mora dotična oseba pred sodnikom zagovarjati, ali ne.

Dopolnitne volitve v državnozborske odseke so se vrstile predvčerajnjem. Izmej Slovencev je izvoljen poslanec Pfeifer v permanentni davčni odsek; v valutni odsek sta izvoljena konservativci: Dipauli, dr. Jurkan. Za zdaj torej Višnikarju ne bo mnogo prilike „delovati v odsekih“, kakor je obetal.

Zakon proti upornežem se pridno obravnavata v odseku, kjer se jako veliko govorji, a brez jedinstvi. Ko so konservativci predlagali dne 27. fe-

bruarja, naj se ustavi v § 130. namestu varstvo „vere, varstvo krščanstva“, ker krščanska država ne more tako varovati židov, kakor kristjanov, se je vzdignil dr. Barth in se je izrazil, da je ta predlog napad na vse kulturne pridobitve. Večji del javnih knjižnic bi se moral uničiti. Ta predlog mora zaničevati ves narod. Bebel je pristavljal, da je predlog napad na svobodo mišljenja. Dvom je oče vsa cega napredka in sedaj koncem 19. veka se hočejo braniti neki verski pojmi. — Glasovanje se je odložilo.

Ogerski državni zbor. (Po brzjavnih poročilih.) Včeraj je minister Perezel poudarjal, da bo k večemu do septembra letosnjega leta izvršil zakon o državnih tajnikih. Poleg občinskih tajnikov bo rabil za to tudi učitelje. O katol. ljudski stranki se je izrazil, da še nikdar ni videl nobenega političnega gibanja, ki bi bilo kazalo tako malo patriotizma. To gibanje se bo kmalu lotilo same državne organizacije in bodo prisilili vlado, da jo bo branila proti njenim fanatiziranim privržencem. Ravno tisto struno je ubral stari Tisza, ki je dejal, da je katoliška ljudska stranka proti vsem dosedanjim strankam in da morajo biti zato vse proti nji. Vse stranke, ki se drže državopopravnega stališča, naj se združijo v tem boju. Strupene besede obeh državnikov so nam dokaz, da stranka zato še ni slab, če so ministri proti nji, in da se katoliške ideje bojejo vsi, ki so lene ali — slabе volje.

Ogerski državni zbor, 1. marca. (Po brzjavnem poročilu.) Grof Julij Szapary izjavlja, da bo glasoval proti proračunu, ker nimata zaupanja v vlado. Z liberalno stranko ne pojde, ker se z njo ne vjema gledé cerkveno-političnih predlog. Združenje bi bilo le možno, če bi se združila tudi narodna stranka. On stoji na stališču pogodbe z leta 1867. Treba je ogerskemu jeziku ohraniti veljavno Posamezne narodnosti naj imajo svoje zastopnike v zbornici, da ne bodo zunaj njega zabavljale. Izraža se proti temu, da bi se združevale stranke po verah. — Poslanec Polonyi očita ministerskemu predsedniku, da je dejal v narodnem kazinu, da sedaj ni več treba združenja, ker ima 30 glasov na skrajni levici na razpolago. — — Vse to nam kaže vsak dan večjo gnilobo na Ogerskem.

Nemški cesar je imenoval našega cesarja za pruskega general-feldmaršala. Znamenja te časti, dve v zlatu tkani majhni maršalski palici, sta se včeraj izročili našemu cesarju.

Nemški državni zbor. Predvčerajnjem sta se obravnavala dva socijalno važna predloga v berliški zbornici. Najprej se je vsprejel predlog Hitzejev, nameravajoč zboljšati razmere obrtnih delavk, pri čemer se je pa izreklo, da se more delavski čas določiti samo po međunarodnih konferencah. — Drugi predlog so stavili konservativci, naj se prepove inozemskim židom priseljevanje v Nemčijo in antisemitje so predjali temu predlogu, naj se izženejo v Nemčiji na-

kravo dr. Pa če tudi metličani s črnomljeni in novomeščani vred obsede, vendar smejo vsaj nekateri pričakovati kake odlike z Dunaja. Ponižne račice in goske, ki so prigagle na volišče, prejeli so že svoje zasluzeno plačilo, ko so bile optiane in napojene. Sedaj smejo upati le še njih — kurji pastirji, ki so jih vkupe zganjali in jim žugali vratove zaviti.

Dr. Slanc pričakuje odliko s krono, dr. Poznik, župan Perko, učitelj Šetina in drugi taki bolj ponizni gonači bodo zadovoljni, ako dobé le „medaljo“, čeprav iz pleha ali iz usnja, da bo le od — svetnika Šukljeta! Zato vsi ti prvoborilci za nemškutarstvo na Kranjskem kličejo „unisono“ tje gori na Dunaj in sicer tako, da

Na vse svetnike prošnja gre,

Na svetnika Šukljeta najpoprej!“

Seveda bo svetnik sam prišel v zadrgo, da ne bo vedel, komu bi najprej kaj naklonil. Pomagali mu bodo pri tem opravilu najložje Ribničani, ker ti dobro vedó, kako je lahko „vsak najnaprej“. Gotovo se je tudi Višnikar sam že to naučil; ta bo torej podučil svojega mojstra. Pa vendar je gotovo, da bo marsikdo teh kurjih gonačev od svojih pokroviteljev prejel namesto odlike le — dolg nos, tako dolg, da se mu bo — obesil!

Šuklje je namreč dvorni svetnik; on je lahko zadovoljen s tem, in bo lahko zadovoljen tudi takrat, ko ti njegovi klijenti ne bodo več ž njim zadovoljni. Mi le kličemo temu oblastnemu gospodu ono prešeno voščilo, katero je izprožil „Bencelj“ že pred nekaterimi leti!

„Zdaj naj tisti nemški Šuklje
Mirno zoblje vladne štrukle!“

Tej želji le to dostavljamo, da naj pri svojih štrukljih ne pozabi zvesto-udanega servusa Višnikarja. Ako pa visoki gospod sčasoma tudi na tega svojega gojenčka pozabi, kličemo njegovim ožjim tovarišem v zbornici, naj pomagajo „novopečenemu konservativcu“ po geslu travestiranih kamniških verzov:

„Delajte, delajte žlico novó,
Da Šukljetov sluga en štrukelje dobó!“

Da se le to posreči, potem bo že vse dobro, če ne za Metličane, Ribničane, Kočevarje, Višnjane in druge, pa bo vsaj za gospoda poslanca Višnikarja, ki bo lahko rekel: „Fuimus! — pa ne zaston!“

To torej je najnovejši eksperiment z „začinkano narodno marelo“ — „narodno stranko!“ Navidezno se je sicer posrečil, a v resnici se je popolno spacič. Prvotna rdeča marela „napredno-narodna stranka“ je dražila kočevske purane. Belo prebarvana in z limom polimana marela pa je združila pod seboj radikalne slovenske peteline in bahate pave obenem z nemškimi kočevskimi purani! Lepa tovarišija! Lene vrste prikazni se boje — „političnega kapucina“ (kakor je iztuhtal Ivan Silni) — duhovna, „naj je Zupan, Koblar, Mahnič ali pa kdo drugi. Ker duhovni so vsi enaki!“ Vsem brez izjeme velja: „Hic niger est! . . .

Za sedaj dovolj! Pokazal sem občinstvu najnovejšo politično iznajdbo „narodno polimano marelo“, katera pa je tako slaba, da gre že po drugem eks-

perimentu vsa na „cigu-migu“; kar pa je pod njo, ki je z umazano zaplato zakrpana, vrti se „švigašvaga!“ Vsa pretkanost Ivana Groznega, vsa energija Ivana Siluega, stara modrost našega Kanta Luke in zgovornost Platona Andreja nič več ne pomaga. Se eden je na izberi, v dolenjski metropoli stoluje. Torej v skrajni sili

„Poje še po padarja,
Po tega starša žnablarja!“

Ta vam bo morda pomagal, ker se na politično limanje in na limanice bojda prav zelo umeva. Najnovejša vest pravi, da so si narodni marelarji že izbrali tega političnega volka kot svojega padarja. Ta jim bo poslej edini avtentični vir z dolenjske strani. Peročal jim bo nemški, ker slovenski ne zna; tako bo ta mož močan steber pod marelo in nekak „medium“ med Tavčarjem in Žvegljem. Mi kličemo enoglasno: „Veliko srečo, toda polimano marelo — rdečo!“

Rojaki! Sedaj pa porečem resno besedo: Ali ni res? Slovensko, oziroma kranjsko politiko vodi in vrla z opredeljenim marelo! Vsa naša najnovejša politika od zaupnega shoda dalje stoji v znamenju te marele. „Bencelj“, kje si?

Dovolj! Ko ta slovensko-nemčurska koalicija napravi zopet kak eksperiment s svojim umetnim, a zaničevanja vrednim orodjem, tedaj se ogliši iz nova kot ocenjevalec, Vaš okorni

Ligaš Križ-Kraž.

stanjeni tuji židje. Žide je zagovarjal go- reče socijalni demokrat — Vogtherr. Predlog se jo odložil.

Voltive na Laškem še niso nič kaj bližu. Sedaj pišejo laški listi, da bodo sredi maja. Nekateri pa celo trdijo, da Crispi zato ne razpusti zbornice, ker je misli še jedenkrat sklicati. Lisica po lisičju!

Angleži skušajo vsako priliko porabiti za svoje kramarske koristi. Tako hočejo vsled jap. zmag nad Kitajci avstralske naselbine očje zvezati z Anglijo. „Pall Mall Gazette“ piše: „Računati moramo z Japonci kot novo vlastjo, ki bode gotovo izkoristila svoje zmage. Japonsko brodovje se znatno pomnoži: vjeli so pet kitajskih ladij, na Angleškem so naročili tri nove vojne ladije in dve torpedovki. Vzhod tekmuje z zahodom v trgovini in vojski. Najbolj bode to čutila Anglija; naša nadmoč na vzhodu pojema. Ce imajo Avstralci odprte oči, zapaziti morajo rastočo moč japonsko ter se jej bližati. Ker Japonci niso prijatelji Angležem, je to žalostno znamenje prihodnosti.“

Kitajci si res že želijo mir. Toda težko je misliti, da ga jim bodo Japonci privolili pod takimi pogoji, kakršne hočejo rumeni možje. Voljni so namreč priznati te-le točke: 1. Koreja bodi nezavisna država; 2. vojne odškodnine dajo Kitajci k večemu 75 milijonov taelov (180 milijonov goldinarjev); 3. jetniki se zamenjajo; 4. nekaj pristanišč se otvoriti, a kateri, izbira Kitaj; 5. ne odstopi se nobena pokrajina; če drugače ni, k večemu Formosa. — Japonci jih bodo brez dvojbe privili, da bodo radodarneji s svojimi ponudbami. Že z dne 27. februarja poroča brzjav, da je princ Kung v ministerskem svetu govoril za mir, vendar pa je zraven pristavil, če se ne pokažejo Japonci pomirljivi, se bo morala vojska nadaljevati. Kdor trdi, da bo Kitajska imela le še večje izgube, naj pomisli, da Japonska ne bo mogla ovladati vseh prostranih pridobljenih pokrajin in da ji tega tudi druge vlade ne bodo pustile.

Tedenski koledar.

Nedelja, 3. marca: prva postna evang.: Je-
zusa hudič skuša, Mat. 4.; Agapita d. m.; Po-
nedeljek, 4. marca: Kazimir spoz.; Torek, 5. marca:
Friderik; Sreda, 6. marca: Kvatre, Fridolin
spoz.; Četrtek, 7. marca: Tomaž Akv. spoz.
cerk. uč.: Petek, 8. marca: Kvatre, Janez od B.;
Sulica in žeb. G.; Sobota, 9. marca: Kvatre,
Frančiška Rimlj. od. Lunin spomin: Prvi kra-
jec 4. ob 1. uri 38 min. pop. Solnce izide 5.
ob 6. uri 35 m.; zaide ob 5. uri 49 minut.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. marca.

(Postni list prevzv. ljubljanskega knezoškofa) razpravlja letos nauk o zakonu ter dokazuje, kako svet je zakon sam na sebi, in kaj treba, da je tudi za posameznike zakon svet in Bogu dopadljiv. Kakor vsak tako tudi letošnji postni list s svojo točnostjo in jasnostjo spričuje o temeljiti modroslovni in bogoslovni izobraženosti prevzv. pisatelja, s svojimi prisravnimi nauki in opomini pa gorečo njegovo pastirsko ljubezen do izročenih mu vernikov. — Letošnja I. številka, v kateri je objavljen pastirski list, ima pred dosedanjim nemškim naslovom na čelu ime: Ljubljanski škofijski list, ki bo slovenski vrejevan.

(Postne govore) v stolnici ima slovenske ob nedeljah ob 4. uri dr. J. E. Krek, o tvarini: Kristus ter njegovi prijatelji in nasprotniki; nemške pa P. Leo Lechner S.J. ob petkih ob 6. uri zvečer; predmet govorom: Jezus Križani!

(Zaupnica.) G. dr. Ivan Dečko v Celju prejel je sledičo brzjavko: Mozirje, dne 28. februarja „Občinski zastop mozirski izreka na podlagi današnjega soglasnega sklepa naši narodnim deželnim poslancem za njih možato, odločno postopanje v zadnjem zasedanju deželnega zbora zahvalo in popolno zaupanje!“ F. Goričar, župan.

(Za slovensko gimnazijo v Celju) vložile so v zadnjem času peticijo na državni zbor še občine: Planinska ves, St. Vid pri Planini in Loka v Kozjanskem okraju, ter Golobinjek v Sevniskem okraju.

(Iz Trsta) poročajo časniki, da so vničeni porotni imeniki za Istro. Kakor znano, so bili letos ti imeniki tako sestavljeni, da je bilo izrezbanih tudi veliko slovanskih porotnikov. Kaj je temu vničenju

vzrok, ali kaka formalna pomota ali kričanje liberalnih časnikov, ne vemo, bojimo se pa, da bi veljaven ne bil zadnji vzrok, ker se tega odloka že tako veselle židovsko-liberalni listi.

(Tri stoletnice goriških bogoslovnih profesorjev.) Iz Gorice se nam poroča: Letos je ravno sto let, kar so se rodili trije rajnci profesorji tukajšnjega semenišča, ki so tudi skupaj službovali. 1. Crobath Jožef, iz Kranja, rojen 4. marca 1795, stareji brat ranjcega ljubljanskega o. Benvenuta. 2. Štibilj Jakob, iz Dolenje na Vipavskem, rojen 26. aprila, in 3. Ferič Jakob, iz Kobdilja, rojen 22. junija, stric monsinjora dr. Mahniča. Umrl je še le pred nekaj leti.

(Iz tržaške škofije.) G. Ivan Koruza duh. pomočnik pri sv. Jakobu v Trstu prestavljen je na Občine; na njegovo mesto pride gospod Antonio Germek.

(Iz Pulja.) 28. februarja. Tukajšnja podružnica irredentističnega šolskega društva „Lega nazionale“ hotela je prirediti veliki „veglione“, t. j. maškarado v društvene namene. Maškarada pa je bila odložena „v znak žalosti nad smrto slavnega maršala nadvojvode Albrehta“; tako bilo je čitati na plakatih, nabitih na voglih, tako pisal je „Giovinne Pensiero“ in po njem so posneli to seveda i dunajski čufutski listi. Toda kdor pozna irredentovce ter vše, da ob prilikah, ko priredé kako demonstracijo ali ko razgrajajo, na mah začnó klicati: „Evviva l’Avstria!“, če zagledajo svitle žandarske bajonetne, dvomil bo i o iskrenosti tega pojava. Javna tajnost namreč je, da se je odložil „veglione“ poglavito radi tega, ker so so bali napraviti pošteni „fiasco“. Dasi so namreč prodajali vstopnice za gledališče po hišah, izpečali so jih bore malo, in videli so pred seboj — pogorišče. — Ob tej priliki pokazali pa so tudi svoje pravo katoliško mišljenje; oglas namreč pravi, da se bo odložena maškarada priredila v postu. Človek bi skoro ne verjel lastnim očem, da ni tiskano tako razločno. In take stvari nabijajo se na javnih mestih, kaj tacega prinašajo listi! Za Boga! taki ljudje potem hočejo odločevati v cerkevnih stvareh ter dajati predpise prevzetenemu tržaškemu škofu? Taki ljudje drznejo se psovati in udrihati po vrli, svoje dolžnosti spolnjoči duhovščini slovenski in hrvatski v Trstu in po Istri? Take baže ljudje smejo svobodno razgrajati, kakor jim drago, ter hoté terorizovati, tlačiti in gospodovati nad Bogu in vladaru vernim ljudstvom slovensko-hrvatskim? Uganka za vsakega je le, kako zamorejo merodajne osebe v Trstu in celo v Poreču s temi ljudmi tako javno simpatizovati in tako marljivo ustrezati njihovim željam. Toda skoro bi se zadel ob kočljivo vprašanje, zakaj se v poreško-puljski biskupiji toliko hrvatskih župnij že leta in leta ne razpiše ali kako se na dotičnem kraju odgovarja občinam tega prosečim, pa — počakajmo še malo.

(Slovensko gledališče.) Sinoč so predstavljali znani Aleks. Dumasa ml. igrokaz „Dama s kamelijami“, ki že na 40 let umira na gledaliških odrih, a ima toliko življenske moči, da se še vedno vzdržuje nasproti doslednemu modernemu realizmu. Tajna, privlačna sila te drame brez pravega dejanja je njena sentimentalnost, neresničnost ali vsaj pretiranost v značaju glavne junakinje Marguerite Gautier, v katere težki vlogi sta si Sara Bernhard in Eleonora Duse pridobili svetovno slavo in — bogate dohodke. Kakor smo že omenili pri drugi priliki, gledališčemu občinstvu v obče ne ugaja strogi moderni realizem, ki v živih bojah slike nesrečo, pregreho in kazen v vsakdanjem življenju, v katerem gledalec vidi svojo sliko ali vsaj sorodne potese, marveč želi slišati in delovati romantiško nadahnene junake, ki vzbujajo strah ali občudovanje ter privabljo solze v oči. In to je najsvetlejši, če ne edini žarek, ki osvetljuje sedaj temno-obupne gledališke odre. In tako romantiška, redka junakinja je Marguerite Gautier, ki se iz moralne propalosti povzdigne do plemenite in blage pozrtovalnosti ter s spokorno in udano smrto poplača prejšajo svojo krivo. Obširneje smo govorili o tej igri, ko se je pred dvema letoma predstavljala na slovenskem odru. Doslednosti v značaju glavne osebe ne moremo iskat, kajti Dumasa ml. v svojih dramah fino sestavlja posamezne dramatične prizore v umetne celote, ki so psihološki neverjetne, a tem naravnje in genialne slike pojava duševnega boja ter išče vso-kvrstnih gledaliških afektov. Glavno vlogo (Marguerite) je igrala gospica Šumovska, član hrvatskega gledališča v Zagrebu. Dasi mlada, a že sedaj je duhovita umetnica, ki dovršeno stvarja značaje,

ki vé in čuti, kaj in koga predstavlja. Po vsakem prizoru jo je očarano občinstvo pozvalo po dva in trikrat na oder. Tudi g. A nič je sentimentalnega Armanda Duvala predstavljal prav dobro, deloma izborno. K vspehu igre je mnogo pripomogel gosp. Danilo v vlogi blaziranega Arturja de Varvile. Ostale vloge so neznatne. — Danes zvečer se bode predstavljali igrokaz „Valenska svatba“, v kateri zopet nastopi gospica Šumovska.

(Imeniki volilcev za letošnje dopolnilne volitve v ljubljanski občinski svet) so sestavljeni in bodo ležali od 1. t. m. skozi 14 dni v magistratnem ekspeditu na upogled event. ugovore. — Iz obč. sveta izstopijo izmej izvoljenih letos naslednji obč. svetovalci, in sicer iz tretjega volilnega razreda: Klein Anton in Strukelj Franc; iz drugega volilnega razreda: Orožen Franc, Senekovič Andrej, Svetek Ant. in Šubic Ivan; iz prvega razreda pa: Knez Ivan, Murnik Ivan, Ravnihar Frančišek in Terček Frančišek. Razven teh bo v tretjem volilnem razredu voliti mesto umrlega občinskega svetovalca Ivana Tomšiča, kateremu bi potekla triletna doba prihodnje leta, voliti še jednega občinskega svetovalca za dobo jednega leta.

(Domača umetnost.) V izložnem oknu Gientinijeve knjigotržnice izpostavljena je slika, predstavljajoča dva otročiča: dečka in deklico. Slika — izberno delo domačega akad. slikarja gosp. Grilca, slikana je s pasteljnimi barvami, in to tako, da je videti, kakor da sta otroka živa. Kako tu harmonizuje barvni kolorit, težko je dopovedati; to najbolje izraža slika sama, katera jasno priča o izredni nadarjenosti, napredku in neumorni delavnosti slikarja. Če povemo, da je slika izgotovljena na podlagi fotografije, uvideli bodo njeni opazovalci, kako izvrstno je gosp. Grilc rešil svojo nalogu.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca februarja 1895. leta vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 567 strank 194.824 gld. 97 kr., 378 strank pa vzdignilo 72.068 gld. 95 kr.

(Iz celovške škofije.) Župnijo Libeliče bode oskrbotali tamošnji čg. kapelan J. Fuger, Strojno pa č. duhovščina pri Dev. Mar. na Jezeru. — Župnija Libeliče razpisana do 10. aprila. — Pogreb rajnega č. g. župnika V. Pucherja je bil dné 27. februarja prav veličasten, dasi je bilo vreme neugodno. Spremilo je rajnika 11 duhovnikov — 50 sobratov k zadnjemu počitku. G. Pucher je bil 32 let župnik v Libeličah in prej med drugim dalje časa katehet v Celji.

(Učenci c. kr. nižje gimnazije) so imeli danes ob pol osmih v stolnici črno sv. mašo za pokojnim na dvojvo do Albrehtom. Sveti mašo je služil katehet č. g. dr. Andrej Karlin.

(H katoliški cerkvi prestopila) je v nemškem Grebinju na Kor. dné 4. febr. t. l. stara protestantinja M. Flatt, v Volbšberku pa je prestopila dné 21. febr. slovesno h kat. cerkvi 28letni J. Fiebig iz Breslava.

(Nov list na Koroškem.) Poročal sem zadnjič, da je prišla prejšnja „Deutsche allg. Ztg.“ („Beljaška Urša“), katero so ob novem letu prekrstili v „Kärntner allg. Ztg.“ na — boben. Namesto nje pa bode izhajala v Ljubnu na Gor. Stajerskem „Kärntner allg. Volkszeitung“. Izhaja zato na Stajerskem, ker na Koroškem niso našli tiskarja, ki bi hotel tiskati tak list. Kot izdajatelj, lastnik in odg. urednik je podpisani lastnik tiskarne dr. Ad. Karpf.

(Koroška hranilnica) v Celovcu je v razne namene razdelila letos 89.420 gl. Največ dobijo razna nemška telovadna, pevska in druga društva, le čisto mala vsota se je dovolila v katoliške namene. Za cesarski „jubilejni fond“ so dovolili 24.000 gl., kmetski družbi 10.000 gld., za popravo farne cerkve v Celovcu 3000 gld., za cesto ob vrbskem jezeru 10.000 gld. itd. Precej denarja znosijo v to hranilnico tudi Slovenci, a dobička nimajo nič, ker se nanje, kakor drugod, tudi tukaj ne misli!

(Obrtno gibanje v Ljubljani.) Meseca februarja letos pričele so izvrševati obrte v Ljubljani naslednje stranke: Janez Zamlien, Mestni trg št. 3. čevljarski obrt; Harbich Josip, na Bregu 14, strojno ključarstvo; Marjeta Prek na Viču 72, prodaja živil; Marija Tonija na lončarski stezi 6, prodaja žita in sočiva; Antonija Blass, Poljanska cesta 10, žensko krojaštvo; Ivan Jax v Lincu, prodaja šivalnih strojev in biciklov; Matej Kraševč, Kolodvorske ulice 24, pekarski obrt; Marija Avanz, Prečne ulice 4, trgovino s suho mesnino in delikatesami; Fran Jager, Poljanska cesta 48, klanje drobnice; Leopold in Miroslava Bürger, Dunajska cesta 12, trgovino s specerijskim, materijalnim in kolonijalnim blagom;

Priporočilna naznanila domačih konzervativnih obrtnikov in trgovcev, katera naj cenj. naši naročniki in čitatelji „Slovenca“ blagovolijo uvaževati.

Anton Presker

kraja v Ljubljani, Sv. Petra cesta 18
priporoča se čast duhovščini in sl. obinstvu
za izdelovanje vsakovrstne obleke
V zalog ima tudi že narejene obleke
za gospode in dečke. — Obleke od 7 gld.
50 kr. do 24 gld., povrnikne od 6 gld.
50 kr. do 22 gld., nepremočljive haveloke
od 7 gld., 50 kr. do 12 gld., haveloke od
veljblodove dlake (Kamelehaar) od 12 gld.
do 17 gld., mantile in plaše za gospe itd.
Naročila za izdelovanje oblek po meri
izvršujejo se točno in po poljubnem kroju.
Za dobro blago se jameš.

Stanarinske knjižice

z stranke
z uradno potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vpla-
čevanje stanarine, vo-
dovodne in mestne
doklade, dobé se ko-
mad po 15 kr., 10
komadov ukup 1 gld. v

Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

Karol Dostal

tapetnik

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 31
se priporoča v najkulantnejše izvrševanje
vseh v svojo stroku spadajočih del, kakor
modrocev na peresih, žimnic, garnitur itd.

Cene nizke.

Alojzij Zorman

trgovina z moko

v Ljubljani, Florijanske ulice 8. 7
priporoča vsakovrstno moko po različni
ceni, stobe, keruze in koruzno moko.
Prodaja na drobno in debelo ter zag-
tavlja uljudno postrežbo.

Vizitnice

priporoča

Katol. Tiskarna.

Valentin Šubic

podobar in pozlatar v Poljanah nad
Škofovo Loko

priporoča se preč. duhovščini in cerkvenim
predstojništvi v izvrševanje vsakovrstnih

podobarskih del

z zagotovilom poštenega in solidnega dela po možno
nizki ceni.

St. 5757.

Razglas.

148 1-1

V zmisu § 15. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano (zakon z dnem 5. avgusta 1887. l. štev. 22. dež. zak.), se javno naznanja, da so

imeniki volilnih upravičencev za letošnje dopolnilne volitve v občinski svet

sestavljeni in da se smejo od danes naprej skozi 14 dni tukaj pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženih ugovorih bo razsojal občinski svet.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dnem 1. marca 1895.

Odlikovana zaradi njenih zdravilnih lastnosti in mnogovrstnih
diplomo in zlato svetinjo na zdravilstvenih razstavah v
Londonu, Parizu in Genfu.

Tinktura za želodec

lekarnarja
Piccolija v Ljubljani

je izborni sredstvo, katero krepča in zdravi želodec ter
pospešuje prebavljanje in deluje, da se telo odprè.

To tinkturo za želodec razpošilja izdelovatelj lekarnar
Piccoli v Ljubljani proti povzetju.

Zaboj po 12 steklenic velja gld. 1:36, po 55 steklenic gld. 5:26
(zaboj tehta 5 kgr.). Poštino plača vselej naročnik. — Steklenica
velja 10 kr.

Priporočen od polikliničke direkcije.

Uporablja se proti dušljivemu kašlu, boleznim v grlu, v prsih in proti otrojim boleznim.

Konjaka sladni izvleček

Neutren za prebolele.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah in droguerijah. 590 52-29

Tovarna konjak-sladnega izvlečka
v Leipniku.

Herbabny-jev podfosfornasto-kisl
apneno-železni sirup

Ta že 25 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolje priznani in priporočani prsní sirup razaplja sles, upokoji kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si prisavljajoči obliki, je tako koristno za narejanje krvi, raztoplje fosforo-apnene soli, ki so v njem pa posebno pri slabotnih otrocih pospešuje narejanje kosti. Cena steklenici Herbabnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr več za ravjanje. (Polovičnih steklenic ni.) 196 20-5

Svarilo! Svarimo pred po-
naredbami, ki se
pojavljajo pod jednakimi ali podob-
nimi imenimi, a so vendar posvojili
vestasti in svojem učinku po-
polnoma različne od našega originalnega 22 let obstoječega pod-
fosfornasto-kislega apneno-
železnega sirupa. Zahteva naj
te sicer vselej izredno Herbabny-jev apneno-železni
sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stojeda
oblastveno protokolirana varstvena znamka na
vsaki steklenici in prosino, ne dajte se zapeljati
niti z nižjo ceno, niti z drugimi pretvezami, da bi
kupili kako ponaredbe!

627 20-12

Osrednja razpošiljalnica za provincije: na Dunaju, le-
karna „zur Barmherzigkeit“ Neubau, Kaiserstrasse
75. Prodajajo ga gg.: lekarničarji: V. Ljubljani J. Svoboda, G.
Piecoli, Ubald pi Trnkóczy, W. Mayr: dalje ga prodajajo v Celju;
J. Kupferschmid, Baumbachovi dediči: na Reki: J. Gmeiner,
G. Prodam, A. Schindler, A. Mizzam, lekarničar F. Prodam, M.
Mizzam, drog.; v Brezah: A. Ruppert; na Sovodjem (Gmünd):
E. Müller; v Celovecu: P. Hauser, P. Birnbacher, J. Ko-
metter, A. Egger v Novemestru: A. pl. Sladovčev; v Št. Vidu:
A. Reichel; na Trbižu: A. Siegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Sut-
tina, B. Biasoletto, J. Serravallo, E. v. Leutenburg, P. Prendini,
M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Črnomlji:
J. Blažek; v Velikovec: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Huth.

Pozor:

Onim, kateri nameravajo staviti nova po-
slopja, oziroma prenavljati stara, priporočam
izvrstni, preskušeni

2081

kranjski škrli (Schiefer)

katerega ne prekosi niti opeka, niti ploščevina. Dobiva se pri meni v večjih in manjših množinah prav po nizki ceni. Preznam tudi elegantna dela na zvonikih, cerkvah itd.; delo iz rima povsem povoljno in cenó. — Za trpežno blago in dobro delo

jamicim za več let.

96 5-3

Franjo Kovič

v Osredkih, p. Dol (Lustthal), Kranjsko.

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana

1873, 1881.

Jožef Deiller,
tovarna cerkvene oprave in izdeloval-
nica paramentov,

Dunaj, VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik: Franze Brilekner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi
cerkveni paramenti, kakor:

pluviali, dalmatike, velumi, štole,
baldahini, bandera itd. itd., pa tudi
cela mašna obleka v najpravilnejši
obliki.

12 24-3

Cerkveni paramenti.

China Serravallo z železom neobhodno potreben oslabelim in prebolelim

Vzbuja slast do jedi, krepi živce, čisti kri.

Srebrna svetinja: XI. zdravniški kongres v Rimu 1894,
Zlata svetinja: Mejnaročna razstava v Benetkah 1894
Zlata svetinja: Mejnaročna razstava v Kielu 1894,
Zlata svetinja: Mejnaročna razstava v Amsterdamu.

Jako ga priporočajo zdravniške avtoritete, kakor dvorni svetnik profesor dr. baron Krafft-Ebing, profesor dr. vitez Mosetig-Moorhof, profesor dr. Schauta prof. dr. Monti, profesor dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich itd.

To odlično zdravilno, okrepčevalno sredstvo zaradi dobrega okusa tako radi uživajo otroci in ženske.

Prodaja se v steklenicah po pol litra in po litru v lekarnah.

Lekarna Serravallo v Trstu.

578 30-25

Razpošiljalnica zdravil na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavno zalogovo v Ljubljani ima: **Lekarna Piccoli** na Dunajski cesti, nadalje **Grečelj, Mardetschlaeger, Mayr in Trnkóczy.**

